

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V.Guțan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, V.Negru, A.Pahopol)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Consiliul municipiului Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipiului Chișinău, a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 06.06.2017, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu AO Clubul Sportiv „Garuda” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, Consiliul municipal Chișinău, la data de 11.04.2017 a adoptat decizia nr. 3/23-7 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din XXXXX (subsol cu geamuri), AO Clubul Sportiv „Garuda”, prin care s-a transmis în locațiune, fără drept de privatizare, pe un termen de 10 ani, încăperile cu suprafața totală de 271,7 m² din incinta Liceului Teoretic XXXXX”, pentru amplasarea unei săli sportive.

Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18.12.2009, a efectuat controlul de legalitate al deciziei nr. 3/23-7 din 11 aprilie 2017 și a constatat că a fost adoptată contrar prevederilor legislației.

A menționat că a înaintat Consiliului municipal Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-771 din 27.04.2017, prin care a solicitat abrogarea actului administrativ.

A indicat că în conformitate cu art. 68, alin. (2), (3) din Legea nr. 436 din

28.12.2006 privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. Astfel, în cazul în care, autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză. În termenele prevăzute de legislație, răspuns la cererea prealabilă nu a primit.

A susținut că, conform prevederilor art. 77 alin. (3), (5) al Legii nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală, bunurile proprietate publică ale unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii.

A relatat că, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege. În acest context și art. 146 alin. (5) din Codul educației al Republicii Moldova nr. 152 din 17.07.2014 stipulează că, bunurile administrate de către instituțiile de învățământ publice pot fi date în locațiune sau arendă, în condițiile legii, pe un termen ce nu depășește 5 ani, doar cu acordul autorităților fondatoare, de preferință în scopuri educaționale.

A declarat că procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces și a drepturilor egale pentru toți participanții, precum și prioritatea prețului maxim propus.

Totodată a mai menționat reclamantul Recomandarea nr. 77 a Curții Supreme de Justiție „Cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006”.

A indicat că actul administrativ contestat este ilegal, deoarece a fost adoptat cu încălcarea procedurii, care presupune desfășurarea licitației publice, și termenul de acordare a bunului în locațiune este contrar prevederilor legii.

Astfel a considerat că, Consiliul municipal Chișinău la adoptarea actului administrativ a ignorat și prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

A solicitat reclamantul anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/23-7 din 11 aprilie 2017 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din XXXXX (subsol cu geamuri) Asociației Obștești Clubul Sportiv „Garuda”.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă. S-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23-7 din 11

aprilie 2017 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din XXXXX (subsol cu geamuri) Asociației Obștești Clubul Sportiv „Garuda”, ca fiind emisă cu încălcările prevederilor legii.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Consiliul municipiului Chișinău, a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conform prevederilor art. 77 al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, (3) bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. (5) Înstrăinarea, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Conform prevederilor art. 146 alin. (5) din Codul educației, bunurile administrate de către instituțiile de învățământ publice pot fi date în locațiune sau arendă, în condițiile legii, pe un termen ce nu depășește 5 ani, doar cu acordul autorităților fondatoare, de preferință în scopuri educaționale.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelului referitor la legalitatea acțiunilor întreprinse la emiterea deciziei contestate, or, prin decizia contestată, a fost stabilit un termen de locațiune peste termenul limită stabilit de Codul educației, sus indicat, de 5 ani.

Mai mult, instanța de apel a menționat că darea în locațiune a încăperilor litigioase nu a avut loc prin licitație sau concurs, după cum a prevăzut legiutorul potrivit normelor reiterate supra, iar faptul că a fost acordat acest spațiu prin decizia Consiliului local, nu conferă legalitate acestui proces.

Astfel, instanța de apel a conchis că actul administrativ contestat este ilegal, deoarece a fost adoptat cu încălcarea procedurii, care presupune desfășurarea licitației publice și termenul de acordare a bunului în locațiune este contrar prevederilor legii.

La 20 septembrie 2018, Consiliul municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 20 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme

de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipiului Chișinău este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul

declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Consiliul municipiului Chișinău, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Consiliul municipiului Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru